

gjorde sig særlig Umage for at anskueliggøre for dette Ting, hvilken uhyre Moderation og Forligsvenhighed, det ærede Medlem og hans Meningsfæller navnlig paa dette Felt havde vist baade i Toldkommissionen og i Folketinget, og for særlig at anskueliggøre denne Moderation og Forligsvenhighed opregnede det ærede Medlem en lang Række af Beskyttelsessatser, der vare højere end dem, der i 1881 vare forlangte af daværende Finansminister Estrup. Det ærede Medlem opregnede altsaa en hel Række Beskyttelsessatser, der efter Folketingets Forslag vare ugunstigere for Landbruget end dem, Finansminister Estrup i sin Tid forlangte. Det ærede Medlem sluttede sin Opregning med at sige: jeg kunde opregne mange flere, men jeg skal ikke fortsætte for ikke at trætte det høje Ting.

Efter at det ærede Medlem havde talt, fik det 2det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) Ordet og erklærede, at, naar han ikke gik videre end til disse smaa Nedsættelser — „for andet er det“, indskød det ærede Medlem, „i Virkeligheden ikke“ — var det, fordi „Vinden over den største Del af Verden blæser i Retning af Beskyttelse“. Det er altsaa Udtalelser fra to udmærket sagkyndige og dygtige Mænd, som udtrykkelig erklære, at her foreslaas ikke nogen Nedsættelse i Beskyttelsen, der betyder noget som helst for nogen. Jeg tror nok, det berettiger mig til at fremsætte og stadfæste min Opfattelse, at der ikke her paa Beskyttelsesomraadet er gjort noget, som har nogen Betydning for vort Landbrug. Inden jeg forlader min ærede Kollega af Mindretallet, det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror, at han har opfattet Vinden noget forkert, for Vinden over den meste Del af Verden blæser sikkert i Retning af Værn for Landbruget. Og naar det ærede Medlem har ladet sig paavirke af den Vind, tror jeg, han skulde gaa meget længere ned i sin Fordring om Nedsættelse i vore Beskyttelsessatser for Industrien. Naar det altsaa er Vinden i Udlandet, som har paavirket det ærede Medlem, tror jeg, han har opfattet den forkert, for den gaar aabenbart i Retning af Værn for Landbruget. Men jeg tror ikke, at Forslaget er stort mere gunstigt over for Landbrugskravene i finansiel Henseende, og som Bevis herpaa vil jeg gerne citere en Udtalelse af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen Mygdal), som faldt under første Behandling i Fjor her i Salen — jeg haaber ikke, at den højtærede For-

mand har noget imod, at jeg læser de ganske faa Linier op. Det ærede Medlem udtalte: „Man maa jo studse over, hvilke umaadelige Summer der paa den Maade udskrives af Befolkningens Lommer. Jeg vilde nødigt regne for højt, men jeg regner sikkert ikke for højt, naar jeg siger, at dette Lovforslag omhandler en Beskatning af mindst 50 Mill. Kr., dels gennem de 30 Mill., der gaa ind i Statskassen, og dels gennem Beskyttelsestolden“. Det ærede Medlem regnede altsaa, at omtrent 20 Mill. maa Befolkningen udrede til Haandværk og Industri og deraf sandsynligvis Landbruget den allerstørste Del. Det forekommer mig, at det er et ikke ringe Krav at stille til Landbruget nu, efter at alle andre Lande have værnet deres Landbrug, saaledes at ville forny et Privilegium for de andre Samfundsklasser til hovedsagelig paa Landbrugets Bekostning at opkræve et saa stort Beløb gennem de Ting, der produceres inden for dem. I finansiel Henseende er der desuden en anden Svæghed ved Forslaget. Det ærede Medlem betone ogsaa særlig i Gaar, at Folketinget vilde være villigt til at give Kompensation for den allerstørste Del af Nedgangen, og denne Kompensation have vi jo hørt mange Fugle synge skal være Brændevinskatten. Hvis det altsaa skal være Tilfældet, at Nedgangen skal kompenseres i en Brændevinsskat, tror jeg nok, at denne Sammenkobling af Forslagene, set fra et Landbrugsstade, vilde være et ikke ringe Tilbageskridt, og derfor er det, jeg siger, at jeg tror, at Udsigterne nu ere meget mørke.

Inden jeg slutter, vil jeg tillade mig den Bemærkning, at denne tyveaarige eller fireogtyveaarige Forhandling af vore Toldforhold med Resultatet: det foreliggende Forslag med Tilbehør, forekommer mig at være et udmærket Vidnesbyrd om, at Interessepolitikken vist har øvet Virkning paa ganske andre Steder end der, hvor man har advaret saa stærkt imod, at den skulde komme til at gøre sig gældende.

Tolderlund: Da det foreliggende Forslag er aldeles overensstemmende med det, vi havde til første Behandling forrige Aar, hvor jeg udtalte mig om min Stilling til det, havde jeg ikke tænkt at tage Ordet, naar ikke enkelte Udtalelser, der faldt i Gaar, havde givet mig Anledning til det. Jeg vil da først vende mig til det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), der bemærkede, at Toldudvalget og i sin Tid ogsaa Toldkommissionen kunde have